

„Valami új jött létre.” Szeretet

2017

JÚLIUS

7. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Új ének

25. szám 22, 23

A perecseni
gyülekezet
orgonája

TARTALOM

- Pünkösdi bemerítések
- Lelkigondozás másképp
- Jubileum, felvételi

„Ott szerettem volna lenni Vele minde-
nütt, attól kezdve, hogy mögötte álltam,
amikor az Atya kijelentette, hogy Ő a
szeretett Fiú. Csak az érdekelt már, hogy
körülötte csodák történnek, és mellette
pótolhatatlan szerepem lehet a törté-
netben. Eveztem volna a hajóban, ami-
kor vihar volt, de helyette esőcsepp
voltam, és vihar, amit le kellett csendesí-
teni. A kenyerek szétosztásánál bejár-
tam volna az ezreket, de helyette engem
kellett táplálni. Én voltam az, aki éhe-
zett. S egyszer, amikor arra járt, mégis
főzhettem neki vacsorát, és kicsit beszél-
gettünk is, miközben a társaság evett. S
miközben foszlott a kenyér, ott, vacsora
közben értettem meg valamit abból,
hogy adni csak önmagamat lehet.”

Isten dicsőítése kiemelt fontosságú a Bibliában, és központi szerepet játszik a keresztyén ember életében, és a gyülekezetben. Johann Sebastian Bach mondta: „Minden zene lényege és célja Isten dicsőítése és a lélek felüdülése kellene, hogy legyen, és nem más. Amikor erről elfeledkezünk, akkor nincs is igazi zene, hanem csak ördögi hangzavar.” Ezért írta oda darabjai elejére: „J. J.” („Jesus Juva”), azaz: „Jézus segíts!”, a végére pedig: „S. D. G.” (Soli Deo Gloria), vagyis: „Egyedül Istené a dicsőség!”

A metodista hagyomány szerint Charles Wesley első énekét mindössze három nappal a megtérése után írta. Ez a himnusz („Istennek dicsőség, magasztalás és szeretet adassék örökkön örökké...”) 17 szakaszos, és gyönyörű bizonyágtétel az életében történt változásról. Aztán az évek során még 6500 evangéliumi éneket írt. Egyes emberek ugyanis énekek vagy költemények írásával tudják legjobban kifejezni az Isten iránti dicséretüket, míg mások éneklés, zene, jótékonyági szolgálat, adakozás, kreatív munka által igyekeznek kinyilvánítani az Úr felé a hálájukat, tiszteletüket.

Amikor a dicsőítésre, vagyis Isten dicséretére gondolunk, önkéntelenül is a zene és az éneklés jut eszünkbe. Ez a dicsőítés egyik legkedveltebb és legkifejezőbb módja. A Szentírásban is találunk történeteket arról, hogy az Isten iránti hála és öröm feltörő érzését éneklés vagy tánc által juttatták kifejezésre az emberek. Ugyanakkor tudjuk, hogy a dicsőítésnek sok más formája is van, ami imádságban, adakozásban, lelki szolgálatban, a viselkedésünkben, és az egész életmódunkban mutatkozik meg. Nagyon fontos, hogy ezeket ne válasszuk el

(folytatás a 3. oldalon)

:: HÍREK, HIRDETÉSEK ::

■ **Önkéntes szakmunkást keresünk a Filadelfiába.** Az ősz folyamán szeretnénk a Filadelfia Öregek Otthonában felújítani a központi fűtést. Ennek érdekében beszerezésre kerül egy szalmabálás kazán, néhány puffer és az

automatizálás. Ezzel párhuzamosan a kastélyépületben is cserélünk néhány fűtőtestet. Az Úr gondviselése folytán megvan a hozzávaló, de a munkadíjat nem tudjuk kifizetni. Ha néhány napra **be tudnál segíteni** ebbe a fontos munkába, kérlek szeretettel, keresd **Albert István Zsolt** projektvezetőt a **0735 501357**-os telefonon, vagy az **albertizs@gmail.com** e-mailen. Az önkénteseknek szállást és ellátást biztosítunk. A testvérek segítségét előre is köszönjük! [**Albert István Zsolt**, főtítkárhelyettes]

■ **Önkénteseket keresünk Délvidékre!** Az elmúlt hónapban a muzslyai imaház építésével kapcsolatban feladott hirdetésünket szeretnénk kiegészíteni. Ennek értelmében felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy akik nem érnek rá elfoglaltságuk miatt személyesen részt venni ebben a munkában, azok segíthetnek úgy is, hogy **kifizetik egy ottani napszámos, vagy mesterember napszámat, ami 75 lej a napszámos, 100 lej a szakember esetében.** Részletek a **0744 429 635**-ös telefonszámon. Hozzájárulásukat az RMBSz irodájába juttassák el Nagyváradra. A jókedvű adakozót szereti és megáldja az Úr! [**Tóth Zoltán**, missziós koordinátor]

■ **MABAVIT nagytábor.** Rendkívüli eseményre hívnak és várnak minden 15-35 év közötti fiataalt Debrecenbe, ahol sor kerül az idei Nagytáborra, majd kiegészülve a Világtalálkozóra is. Ez a tábor a Magyarországi Baptista Ifjúsági Misszió szervezésében kerül megrendezésre, de az alkalomra sokan jönnek Amerikából és a környező országok-

ból is. Előadók lesznek: Sipos Márk, Szabó László (Erdély), Bacsó Benjámin, Milánkovics Dániel, Tóth Sándor, Paul Msiza (Dél-Afrika). Fontos azt megjegyezni, hogy ebben a táborban egész széles a korosztályi skála, mégis a kiscsoportok és a közösségi alkalmak keretében lehetőség lesz

mindenkinek megtalálni a korosztályának megfelelő embereket, akikkel minőségi időt tölthet. Délutánonként alternatív programok is lesznek. (Amennyiben anyagi problémák merülnének fel, lehet pályázni támogatásra is.) Egy tábor, ahol, **valami új születik!** Gyere el és éld át magad is!

A tábor **ideje és helye: 2017. július. 30 – augusztus 6, Debrecen, Campus Hotel, Lovarda és Főnix Csarnok (MABAVIT IV.)**

Jelentkezési határidő: 2017. június. 30.

Regisztrálni lehet: http://baptistaifi.hu/jellap/debrecen_2017

További információk a MABIM (Magyarországi Baptista Ifjúsági Misszió) facebook-oldalán és a www.baptistaifi.hu oldalon. [**Tóth Christian**]

A MABAVIT főszervezője, a Magyar Baptista Egyház és a Romániai Baptista Szövetség is szeretettel várja a testvérek jelentkezését a Világtalálkozóra. Nagyszerű lehetőség ez a találkozásra a sokfelé szóródott testvéreknek. Használjuk ki ezt a lehetőséget!

„A foglyokkal is együtt...”

Csúcstalálkozót tartottak Washingtonban az üldözött keresztények megsegítéséért 2017. május 10-13 között. 136 országból mintegy 600 keresztény egyházi vezető jött el a Billy Graham Evangelizációs Társaság és Samaritánus Erszénye Segélyszervezet által szervezett rendkívüli világtalálkozóra, akik első kézből

hallhatták üldözött keresztények megrendítő tanúság-tételeit. Az ISIS terrorszervezet által a tengerparton két évvel ezelőtt lefejezett keresztény családok tagjai is részt vettek. Remélhetőleg a továbbiakban nem fog hasonló eset előfordulni, ezért kell hogy imádságban gondoljunk az életveszélyes körülmények között élő testvéreinkért szerte a világon. A Biblia azt mondja: **A foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékebb és maradandóbb vagyonotok van**” (Zsid 10:33-34). [**Mészáros Kálmán**]

**2017. október 21-én tartja a Nagyvárad Misszióke-
rület V. Kórustalálkozóját.** Imádkozzunk, és készül-
jünk örömmel az eseményre!

Székely András

(folytatás az 1. oldalról)

egymástól, és a dicsőítést ne szűkítsük le egyetlen megnyilvánulási formára. A Biblia szerint minden cselekedetünknek – még az evésünknek és az ivásunknak is – Isten dicsőségére kell történnie (1Kor 10:31). A dicsőítésünk tartalma fontosabb, mint a formája. Dávid győzelmi éneke tanít, hogy miért és miként dicsérjük az Urat. A fenti ígében Dávid visszapillant, és áldja Istent a múltban átélt szabadulásért, illetve a csodálatos megtapasztalásokért, dicséri őt a jelen kiváltságaiért, és magasztatja a jövőre vonatkozó ígértékért. Kövessük mi is ezt a mintát, hogy a dicséretünk teljes és Istenhez méltó legyen, hiszen ő „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13:8)!

Dicsérd szabadításáért és nagy tetteiért!

A 22. rész első verse megjegyzi, hogy Dávid akkor szerezte ezt az éneket, amikor az Úr kimentette ellenségei, és Saul kezéből. Dávid üldöztetéseiről és bujdosása nehéz éveiről viszonylag sokat olvashatunk. De királlyá válását követően sem volt nyugodt élete, mert rengeteget kellett harcolnia a filiszteusokkal. Ez a 18. Zsoltár szövegével nagyjából megegyező dicsőítő ének tulajdonképpen a filiszteusokon aratott győzelmeiről írt krónika és a vitézek felsorolása közé ékelődik be. Dávid nem mulasztotta el egyetlen szabadulás vagy imameghallgatás után sem a hálaadást Istennek, bár voltak olyan időszakok az életében, amikor összességükben tekintett vissza ezekre, és így áldotta az Urat.

A nehéz helyzetekben átélt csodák és a halálos veszedelemből való szabadulások megerősítették Istenbe vetett bizalmát, ezért érezte úgy, hogy az Úr biztos kőszikla számára, amely nem változik, nem inog meg. Erős vár, amelynek oltalmában menedéket, biztonságot talál. A múltbeli tapasztalatok a mi esetünkben is meghatározzák hitünket és az Úrral való kapcsolatunkat, ezek pedig befolyásolják dicsőítésünket. De nemcsak az élményeink hatnak

a dicsőítésünkre, hanem Isten dicsőítésének módja visszahat a hitünkre és a vele való kapcsolatunkra. Aztán a hálaadást és a magasztatást követően újraértékeljük a tapasztalatainkat, amelyek most már teljesen más színben tűnnek fel előttünk. Így sokat tanulhatunk az élményeinkből, amelyek eközben magasabb szintre emelkednek: az isteni csoda természetfeletti magasságába. Dávid kijelenti, hogy az ő szabadító Istene „dicséretre méltó” (4. v.), és nagyra értékeli, hogy Isten meghallotta a nyomorúságból hozzá intézett kiáltását (7. v.). Azok az emberek, akiknek az élete ugyanúgy veszélyben forog, mint a Dávidé, különösen nagyra tudják értékelni Isten szabadítását, mivel érzik, hogy az Úr további élettel ajándékozta meg őket.

Dicsérd igazságáért és megtartó kegyelméért!

Miután Dávid felleltározta a múltat, fokozatosan a jelenre fordította a figyelmét. Tulajdonképpen jelen nem létezik múlt nélkül, mivel ami most van, az a korábbi események és tapasztalatok terméke. A múlt és a jelen annyira összefonódik, hogy nem is lehet elválasztani őket egymástól. Mindenki magával hordozza a múltját, annak minden egyes kellemes és kellemetlen átélésével.

A Dávid éneke itt szinte dicsekvésbe fordul, és úgy tűnik, mintha elbizakodna, hiszen Isten segítségét saját érdemének tulajdonítja. De a hangsúly továbbra is az Úr tulajdonságain van, akit méltányos Istenként mutat be. Dávid ugyanis nagyon vigyázott az Úr útjaira, és ez összefüggött az átélt csodákkal, valamint az Istennel kialakított kapcsolatával. Figyelmeztessen ez naponként minket arra, hogy Isten vigyáz ránk, de nekünk is vigyáznunk kell az ő igéjére.

A tiszta, erkölcsös élet összefügg a dicséretünkkel. Ez a valódi dicsőítés egy fontos feltétele. Isten nem vállal közöséget a hamissággal, a bűnös életmóddal. Nem áldja meg azt, és nem fogad el tisztátalan szívből vagy szájból fa-

kadó dicséretet. Dávidnak a jelenre vonatkozó dicsérete kifejezésre jut abban is, hogy elmondja, ki neki Isten, milyennek érzi őt jelenleg. Ilyen kifejezéseket használ: mécses, pajzs, menedék – mindezek a biztonság és a megmaradás érzését erősítik. „Biztossá tetted lépteimet, nem inognak bokáim” (37. v.). Isten megismerése és megtapasztalása egyre közelebb visz hozzá, és arra ösztönöz, hogy egyre inkább dicsérjük őt. Ha pedig dicsőítjük, még bensőségebben megismerjük őt, és egyre szorosabb kapcsolatba kerülünk vele.

Dicsérd ígéreteiért és a jövőben várható áldásaiért!

Dávid utolsó szavai kissé elkülönülnek a korábbi zsoltárának stílusától. A 22. részben megfogalmazott költemény valószínűleg korábban született, a filiszteus háborúk elcsitulása után. Mindenesetre Dávid utolsó gondolataival és végső erejével is Istent dicsőíti. Bár az élete végén jár, és a negyvenévi uralkodás után már igen idős (1Kor 1:1), dicsőítése nemcsak a múltból táplálkozik, hanem reménységgel tekint a jövőbe. Isten ígérete a múltban hangzott el, de nem maradt ígélet szintjén, hanem az idők folyamán kibontakozott, sőt egyre erősödött, és Dávid hittel várta annak jövőbeni megvalósulását.

Ha az Isten iránti hálánk és magasztatásunk csak a múlt áldásaira korlátozódik, részleges marad. A legnagyobb ígérek és csodák a jövőben fognak beteljesedni. Az ószövetség idején a legnagyobb ígélet abban állt, hogy Isten áldását adja a benne bízók utódaira. Nekünk, újszövetségi embereknek sokkal nagyobb ígéletünk van a jövőre nézve, hiszen örök élet vár ránk. A hit magába foglalja azt is, hogy valóságként fogjuk fel a jövőben várható áldásokat, és hálás szívvel dicsőítjük értük az Urat.

Sallai Jakab
Arad

Bemerítés az arad-belvárosi gyülekezetben.

Május 21-én, gyönyörű májusi vasárnapon mozdult meg a víz az Arad-belvárosi gyülekezetben. Két olyan testvérnő pecsételte meg hitvallását bemerítésben is, akik komoly ellenállással kellett szembenézzenek. A bemerítési istentisztelet hangulatát emelte a Gödöllőről (M. o.) érkezett testvérek szolgálata. Simon András lelkipásztor a 103. Zsoltár gondolatai alapján köszöntötte a gyülekezetet. Az Igét Lőrik Levente gödöllői lelkipásztor hirdette a Mk 10:17-30 alapján. Világossá tette, hogy bár életünk anyagi biztonságban folyik, de

hiányzik a lelki békesség, és az Üdvözítő Jézus Krisztus hiánya hozza létre ezt a helyzetet. Feltevődött a kérdés: mi történik velem az élet és halál választó vonalánál? Az igehirdetés után a két fehér ruhás – Kása Éva és Spier Bernadett – hitét igazoló, bizonyágtevő szavai hangzottak el, majd felcsendült a „Szívemben eldőlt” c. ének, és megtörtént az alámerítés. Kovács Attila és Szutor Róbert bizonyátétele után Langó Krisztina szavalt, majd a bemerítettek életére kértek áldást a lelkipásztorok. Az ünnepi istentisztelet záróénekeiben örömmel vallottuk: „Csak Krisztusban kaptam reményt!” [Bátkai Sándor]

Megmozdult a víz Szilágyballán... Húsvét első napján hat fiatal tett vallást hitéről a szilágyballai imaházban. A feltámadás ünnepén Borzási Pál, lónai lelkipásztor hirdette Isten igéjét a Róm 6:1-23 alapján. A bűntől való szabadulásra és a Krisztusba vetett hitre buzdított, majd a fehér ruhásokat Veress Ernő lelkipásztor merítette be. Úgy a gyülekezet énekkara, mint a buzdítást, tanítást végző testvérek, az énekek és bizonyágtevések Istennek adták a dicsőséget. Krisztus feltámadásának emlékünnepén a következő fiatalok keresztkedtek meg: (első sor balról jobbra) Rácz Noémi, Király Klaudia, Bálint Júlia (második sor balról jobbra) Király Márton, Mátis Tibor és Király Márk. Az Úr áldása legyen rajtuk a szilágyballai gyülekezetben,

hogy lelki ajándékaikat használva eszközök lehessenek mások megtérésében! [V. E.]

... és Goroszlón. 2017. május 21-én nagy öröme volt a goroszlói gyülekezetnek, mert tanúja lehetett annak, hogy hat fiatal engedelmeskedett Krisztus missziós parancsának. A ünneplő közösség már az imaóra alatt tapasztalta, hogy ez a nap az öröm napja. A meghívott lelkipásztor Tóth Róbert volt Vajdahunyadról, hogy a filippi börtönőr megtéréséről prédikáljon a szomszédos hallgatóságnak (ApCsel 16:25-34). Az örvendező fiatalokat Veress Ernő lelkipásztor merítette be az Atya, a

Fiú és a Szentlélek nevében. Ők név szerint a következők: Ilyés Arnold, Domokos Tamás, Domokos Anita, Bartha Kristóf, Dombi Roland és Domokos Benjámin. A hitvalló fiatalok a goroszlói gyülekezet tagjai lettek. Az Úr áldása kísérelje őket életük minden napján! [V. E.]

Ünnepre gyűlt össze a síteri gyülekezet 2016. november 20-án. Ünnepeztük az Úr Jézust, aki ma is lelkeket ment meg a kárhozattól. Ott, ahol egy évvel korábban hét lélek tett bizonyágot hitéről a bemerítés által, most három lélek vallotta meg hitét a látható és láthatatlan világ előtt. Örvendeztünk, mert nagy dolgot tett az Úr közöttünk, úgy, ahogy ezt a 126. Zsoltár is írja. Az Igét Szűcs Attila diakónus hirdette, kiemelve a szerezsen komornyik példáját, aki nem tanácskozott testtel és vérrel, hanem azonnal engedelmeskedett az Isten Lelke indításának, vállalva hitét és a bemerítést. Így történt ez Síterben is: reggel még két

fehérruhás volt a gyülekezet és a bemerítő medence előtt, de Isten Lelkének hívására csatlakozott a harmadik lélek is, aki már döntött korábban az Úr Jézus mellett, rendszeresen járt a gyülekezetbe, de nem volt bátorsága a bemerítést kérni. Most ő is bizonyosságot tett az Úr Jézusba vetett hitéről és elkötelezettségéről. A bemerítést Bányai János lelkipásztor végezte. Nagy volt az öröm nem csak a mennyben, de a gyülekezetben is. Örömmel és hálánkat jó volt kifejezésre juttatni a dicsőítő csapattal és a szalárdi fúvóskarral

együtt. Mindenért az Úré a dicsőség. A fotón: Szűcs Dániel, Szűcs Attila, Karácsony Elena, Pop Olga, Veres Emánuel, Bányai János. **[Bányai Emma]**

Pünkösöd, fehér ruhában Zilahon. 2017. június 4-én délelőtt kettős ünnepre gyűlt össze Isten népe a zilahi baptista gyülekezetben. Pünkösöd alkalmával bemerítésre is sor került, ahol öt fiatal lány vallotta meg hitét a gyülekezet előtt. Isten Igéjét Nagy Ferencz, szil

lágycsehi lelkipásztor hirdette a Mt 3:1-2 alapján, kihangsúlyozva a vízzel, a Szentlélekkel és a tűzzel való keresztség fontosságát. A bemerítést Pardi Félix, zilahi lelkipásztor végezte. Imádkozunk, hogy az Úr tartsa meg az újonnan bemerítetteket a szentség útján sok örömben és aktív szolgálatban! A képen, balról jobbra: Pardi Félix lp., Boda Judit, Bartha Sára, Gál Evelin, Lukács Andrea, Major Johanna, Nagy Ferencz lp. **[P. F.]**

Női találkozó volt Vajdahunyadon

2017. április 29-én szombat délután, női találkozó volt Vajdahunyadon. Özv. Vékás Erzsébet testvérnő Szatmárnémetiből tartott előadást, elkísérték gyermekei is. „Haza” jöttek Vajdahunyadra, hiszen 12 évig éltek a városban, amikor Vékás Zoltán lelkipásztor pásztorolta ezt a körzetet. A testvériség is nagyon örült a találkozásnak, felidézve a régi szép emlékeket. Az alkalmon részt vettek Déváról, Lupényból, Kolozsvárról és Nyárád-magyarósról is.

Tóth-Reinbold Edit buzdította imára a testvérnőket, amely után lehetőség volt az imádkozásra. Az előadás a hit harcáról szólt a keresztyén nők életében, és az 1Tim 6:12, Zsid 12:1-2 igéket vette alapul. „A hit alapján vagyunk bizalmi kapcsolatban az Úrral, és minél inkább tápláljuk ezt a kapcsolatot, annál inkább szilárdulhat a hitünk Őbenne. De ahogyan erre törekszünk, az ellenség is résen van, és sokféleképpen támadja a hitünket.” Lehetőség volt személyesen beszámolni olyan helyzetekről, amikor a hit harcában akadályokkal kellett szembenéznünk. Vékás testvérnő különböző életpéldákat is hozott, és arra hívta fel a figyelmet, hogy Isten kegyelméből hittel ajándékozott meg minket és célt adott az életünknek. Továbbá arról is gondoskodik Isten, hogy hitünkben még inkább megerősödjünk. Az összejövetel végén további lehetőség adódott a beszélgetésre, a kapcsolatépítésre.

A vasárnap folyamán Vékás Benjámín hirdette Isten üzenetét a gyülekezetnek, Erzsébet testvérnő és Blanka pedig bizonyágtétellel szolgáltak. Hálásak vagyunk az Úrtól elvett áldásokért és kívánjuk, hogy az elhangzott ige sok gyümölcsöt hozzon!

Tóth Róbert lp., Vajdahunyad

Lelkigondozás másképp

Újdonságnak számított az az alapfokú lelkigondozói tanfolyam, amelynek a *Hargita Keresztyén Tábor* adott otthont 2017. május 15-19 között. Nagyon kedvező és kellemes körülmények között sikerült megtartani a tanfolyamot, amikor a lelki közösség áldása mellett a tábor vendégszeretetét is élvezhették a résztvevők. Az eseményre mindenkit várt a Szövetség, akit érdekelt ez a téma. Isten kegyelméből 26-an vettünk részt, s bár ez a szám kevésnek tűnik a várthoz képest, mégis felölelte mind a négy missziókerületet.

Első este istentiszteleten vettünk részt. Az igehirdetés, amelyet Szűcs Sándor szatmári lelkipásztor, pasztorális alelnök mondott el a 2Sám 19:1-8 alapján, jó alapozónak bizonyult, mielőtt a tanfolyamot megkezdtük volna. Testvérünk tíz pontban foglalta össze a lelkigondozó tenivalóit. (1.) *Kelj fel* a csüggedésből, a keserűségből, a hamis motivációból, ne engedd, hogy ezek miatt az Úr munkája megálljon. (2.) *Menj oda*, ahova kell, akihez kell: családban, gyülekezetben, világban. (3.) *Szólj*, de ne a magadét, hanem mint Isten szószólója, azt, ami építő, ami igaz, az Isten beszédét. (4.) *Gondolkozz* arról, ami nemes, ami tiszta, megértve a helyzetet. Ne légy meggondolatlan, mérlegelj, fontolgass. (5.) *Fogd meg a dolgokat*, légy kész kétkezi munkát is végezni, ha szükséges, de tudj tollat is ragadni, és írni, amikor erre van szükség. (6.) *Állj ki*, komolyan Isten elé, időt szánva, keresve az Ő akaratát. Ugyanígy állj ki Isten mellett a hitetlen környezetben, mint Dániel és barátai. (7.) *Nézz és láss*, előbb magadba, megvizsgálva indulataidat, motivációidat. Nézz bele a könyvekbe is, és folyamatosan tanulj. (8.) *Pihenj*, legyen idő a kikapcsolódásra, mert Isten is így tervezett téged, meg kell találnod az egyensúlyt, nem szabad túlfeszítened a húrt, mert elszakadhat. (9.) *Ülj le*, türelmesen, megtanulva várni, Istenre bízva csendben lenni, és várni az Úrra. (10.) *Hallgass meg* másokat, törekedj olyan légkört teremteni, hogy kimondják a gondolataikat, még ha rosszak is. Így tudod meg, hol állnak, és tudsz segíteni nekik. Hallgass prédikációkat, és légy képes hallgatni mások hasznos tanácsára is.

Az előadásokat két román lelkipásztor testvér végezte, Ioan Poenar és Emanuel Simion, akik elismert trénerek a keresztyén lelkigondozás területén. Mindketten tagjai a *Keresztyén Lelkigondozók Egyesületének*, és számos tanfolyamot szerveznek annak érdekében, hogy minél több lelki munkás részesüljön úgy elméleti, mint gyakorlati felkészítésben, amit kamatoztatni tudnak majd a lelkigondozás területén, a szolgálatban. Az alapfokú lelkigondozói kurzus anyagát a már említett *Keresztyén Lelkigondozók Egyesülete*, a *Keresztyén Lelkigondozó-képző Iskola* és a „Jó Hír” *Bibliaiskola* közösen állította össze.

A tanfolyam programja meglehetősen intenzív volt, mégis biztosította a kapott ismeretek elmélyítését a személyes, páros vagy csoportos feladatok által. Ugyanezt szolgálták a „házi feladatok” is, amelyeket késő este, vagy korán reggel próbáltunk elkészíteni. Bármennyire szorított is az idő, hogy az öt napos kurzust három nap alatt befejezzük, mindenki igyekezett jól kihasználni a rövid szabadidőket a társalgásra, beszélgetésre, a lelki közösség ápolására, sportolásra. Több házaspár egy vagy több kisgyermekével együtt vállalták a részvételt az eseményen.

A *Keresztyén Lelkigondozók Egyesülete* 1992-ben alakult Nagy Britanniában, és 2007-ben Romániában, több keresztyén lelkigondozói szervezettel folytatott egyeztetés után. Látásukat, célkitűzéseiket a következő pontokban lehet összefoglalni. (a) Biztosítani bizonyos nemzeti szabványokat a gondozásra és lelki tanácsadásra. (b) Biztosítani egy olyan akkreditálási rendszert a keresztyén lelkigondozók számára, amit elfogadnak a keresztyén gyülekezetek. (c) Biztosítani egy nemzeti szinten elismert felkészítő rendszert a keresztyén lelkigondozás és a pásztori gondozás területén. (d) Bátorítani, felkészíteni és forrásanyagokat biztosítani azoknak, akik a pásztori gondozásban tevékenykednek.

Hogyan lehet meghatározni a lelkigondozás és a keresztyén lelkigondozás kifejezéseket, mi bennük a közös és miben különböznek? A tanfolyam alkalmával ezekre a kérdésekre is választ kaptunk. Először, a lelkigondozás *keresi, hogy segítséget nyújtson az embereknek, egy építően változó és fejlődő folyamatban, amely hatással van létezésüknek egyes vagy mindegyik kérdésére. A cél az, hogy ez olyan közeli kapcsolat által legyen megvalósítva, melynek határértékei előzőleg meg lettek határozva* (Keresztyén Lelkigondozók Egyesülete). Másodszor, a keresztyén lelkigondozás meghatározása annyit tesz hozzá az előzőhöz, hogy a lelkigondozói kapcsolat *megfelel a bibliai alapelveknek, céloknak és módoknak, egy keresztyén értékeket követő környezetben* (Keresztyén Lelkigondozók Egyesülete).

A keresztyén lelkigondozás szolgálatát háromféle módon lehet csoportosítani és gyakorolni. Az első megközelítés a *nem utasításszerű* lelkigondozás, amikor a lelkigondozó nem ad konkrét tanácsokat, hanem segíti a lelkigondozott személyt, hogy önmagától megtalálja a számára legmegfelelőbb megoldást. A második az *utasításszerű* lelkigondozás, amikor a lelkigondozó konkrét tanácsokat és megoldási lehetőségeket tár a lelkigondozott személy elé. Provokálja és szembesíti őt a problémájával. Jézus is használta ezt a fajta lelkigondozást. A harmadik a *Szent Lélek által vezetett* lelkigondozás, amikor a lelkigondozó imában erőt, vezetést és bölcsességet kér Istentől, igényelve Jézus beavatkozását a probléma megoldásába. A lelkigondozónak szabadsága van használni bármelyik megközelítést,

de arra vigyáznia kell, hogy a Szent Lélek vezetése legyen a meghatározó.

Ebben a szolgálatban nagyon fontos, hogy a segítséget, lelkigondozást igénylő személy bizalmat tudjon tanúsítani a lelkigondozóval szemben. Ezt úgy lehet elérni, hogy a lelkigondozó teljes titoktartási kötelezettséget vállal a lelkigondozott személlyel szemben. A lelkigondozó titoktartási kötelezettsége azért fontos mert: (a) megkönnyíti az emberi szükségletek közlését; (b) olyan környezetet hoz létre, amely fejleszti a lelkigondozó és lelkigondozott közötti kapcsolatot, ami elsődlegesebb, mint a megoldandó probléma; (c) a titoktartás eljuttathatja a lelkigondozott személyt az őszinte és nyílt megvalláshoz, a titkok kimondásáig.

A lelkigondozás nagyon fontos és szükséges része a lelki munkának, hiszen az emberiség bukása óta az ember lelke nagyon sebezhetővé és védtelenné vált a gonosz támadásaival és a megkötözöttségekkel szemben. A megváltás munkája nélkül semmilyen esélye és létjogosultsága nem lenne a lelkigondozásnak. Jézus kijelentései felragyogtatják a reményt, lelki látást adnak, és lelki távlatokat nyitnak meg a keresztyén lelkigondozás számára. Megváltónk mielőtt megkezdte földi szolgálatát, a következő kijelentéssel kezdte: *Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat* (Lk 4:18). A lelkigondozásban szolgálók számára Jézus a legtökéletesebb példa, akiben teljes volt a szeretet a bukott emberek felé, és mindig kész volt segíteni rajtuk. Nem végezhet Istennek tetsző és hatékony keresztyén lelkigondozást az, akinek nincs új élete és nincs elhívása erre Istentől, ugyanakkor az sem, akiben nincs mentő szeretet és képesség megérteni bizonyos értelemben a bajba jutott lélek problémáját.

Az alapfokú lelkigondozói tanfolyam alkalmával felmerült az az igény is, hogy a jövőben középfokú lelkigondozói tanfolyamra is sor kerüljön, erre nézve biztató ígéretek kaptunk az előadók és a szervezők részéről. Isten tegye gyümölcsözővé és áldásossá ezt a tanfolyamot minden résztvevő és minden lelkigondozást igénylő ember számára!

Dézi István, Erdőszentgyörgy

Egyedülállók találkoztak Krasznán

Isten kegyelméből idén is megszervezhettük az egyedülállók találkozóját a zilahi missziókerületben. Május 6-án Krasznán, kellemes körülmények közt élveztük a helybeli testvérek vendégszeretét.

Borzási Márta testvérnő, a házigazda szerepében, meleg szeretettel fogadta és üdvözölte az érkezőket.

Zenés áhítattal kezdtük az alkalmat, amelyben Pardi Matild testvérnő vezetett. A Filippibeliekhez írt levél 4:6-8 alapján szólt a buzdítás, hogy ne aggódjunk, hanem imádkozunk, gondolatainkat irányítsuk az igazra, a tisztességesre, a tisztára, a jóra.

Az imádkozást egy nagyon értékes előadás követte Balla Annamária részéről, aki nagy szakmai tudással, igei igazságokat idézve beszélt a már bevezetett témáról „Megkeseredés vagy megelégedés”, az Ezsdrás könyve 9:8 alapján. Áll-e lelkileg az egyedül álló? – merült fel a kérdés. Az egyedülállónak nem kívánatos a helyzete, nem sokat tehet helyzete megváltoztatása érdekében. Azonban a „miért?” kérdések helyett hasznosabbak a „ki van veled?” kérdések. Nagyon szépen rajzolódik ki ez az igazság a József történetéből. De példa volt előttünk Ruth élete is, amelyben egyértelmű választ ad a „miért”-re. Ezékiás élete példa arra, hogy szorult helyzetben válik nyilvánvalóvá az, hogy mi lakik a szívünkben. A megelégedést akkor tanuljuk meg, amikor valami éppen hiányzik. Az előadás két fontos tény hangsúlyozásával zárult: „Nem vagyok egyedül – Isten velem van (ha én vele vagyok)!” és „megvan az ideje mindennek – Istennek szuverén joga az időzítés”.

Ezután kiscsoportos beszélgetés következett. Négy csoportban beszéltük meg az előadásban elhangzottak gyakorlati és személyre szóló kérdéseit.

A meghitt, őszinte beszélgetés után még összegyűltünk meghallgatni Vékás Erzsike testvérnő útravalóját. A Zsidókhoz írt levél 12:1-2 alapján biztatást kaptunk, hogy kitartással fussuk meg az előttünk lévő pályát. Akadályok jönnek, nem is kevés, de feladatunk félretenni ezeket, és hitünk fedelmére, Jézusra nézni. A 115. Zsoltár 12. versében egy nagyon biztató üzenet rejlik: „Gondol ránk az Úr és meg fog áldani”. Ez nem paszszív gondolkodás, benne van szeretet, oltalom, törődés. Nem vagyunk egyedül, az Ég és Föld Ura figyel ránk.

Építő volt hasonló helyzetben élőkkal találkozni, beszélgetni, imádkozni. Reméljük, hogy lesz folytatása az ilyen jellegű találkozónak.

Kui Juliánna, Szilágysomlyó

8. sok:
Március 28.

„Adni csak magamat lehet”

Keddi 19 óra

Beszélgetés a Márk-dráma váradi szereplőivel

Helyszín:

General Henri
Mathias Berthelot
5. szám
körterem

MÁRK evangeliuma

színjáték,
rendezte:
Benedek Zsolt

2017. március 28-án mutatták be a nagyvárad-belvárosi gyülekezet körtermében a Márk drámát. Az előadás ötletgazdája az angliai Andrew Page, akitől Benedek Zsolt átvette a rendezés jogait a magyar nyelvterületen. A színdarab amatőr szereplőkkel bemutatott, interaktív, körszínházi formája Márk egyébként is tömör, dinamikus evangéliumának. A darab különlegessége az amatőr szereplőkön kívül abban áll, hogy egyszerű öltözetben, díszletek és jelmezek nélkül, a nézők között megy végbe, némi humorral fűszerezve, mégis ragaszkodva a bibliai történet szövegéhez és vonalvezetéséhez. Benedek Zsolt, a darab budapesti rendezője, akinek szülei székely származásúak, régóta tervezte Erdélybe hozni az előadást. Zsolt érdeklődése a színház iránt gyermekkorára nyúlik vissza. Amint az Új Remény szegedi baptista gyülekezet holnapján írja Honfiné Kurai Kinga, „a színházi kulissszák mögött nőtt fel. Óvodás korában előadást szervezett a társainak, kis iskolásként gyerekszínész volt, gimnazistaként komolyan foglalkozott a gondolattal, hogy ezen a pályán induljon el. Amit lehet, kipróbált: diákszínpad, szavalás, színházi stúdió, mozgás-színház, egyetemi színpad. Tanulmányai mellett színészként dolgozott a Győri Nemzeti Színházban, később a veszprémi Pannon Várszínházban. Ám Valaki közbeszólt. Ma már úgy látja, nem véletlen, hogy Veszprémben tanult rendezést, dramaturgiát, előadás-elemzést és színházi szemiotikát, nem pedig Pesten. De ennél is fontosabb, hogy élete ebben az időszakban vett gyökeres fordulatot.” (A Benedek Zsolttal készült részletes interjú az ujremeny.hu weboldalon olvasható.)

A váradi csapat toborzása még januárban elkezdődött, amikor Zsolt hosszabb időt töltött Nagyváradon, és a hónap végén részt vett a Szövetség missziós konferenciáján is. Itt mondta el, hogy a Márk dráma megrendezése tulajdonképpen misszió. A darab előadására, több próba után, március 28-29-én került sor a belvárosi gyülekezet körtermében. A néző- és színtér egybeépült, a kör alakban elrendezett székek között keresztalakú átjárókon és egy

kör alakú középső téren zajlott az előadás. Mivel jogvédelem miatt tilos az esemény fotózása illetve videózása, nem tudunk képanyagot mutatni róla.

Május 24-én a nagyváradi darab 14 szereplője kapcsolat-ápoló vacsorára ült össze, itt beszélgettünk a szereplőkkel az előadásról, a rendezőről, a csapatról, és nem utolsósorban a közönség reakciójáról.

Gönczi Géza: *Milyen élmény volt részt venni a darabban? Mi volt a szerepetek?*

Kovács Attila Zsolt: Nagy élmény volt számomra Péter bőrébe bújni, és szereplőként eljátszani, amit a Márk evangéliumában olvasok. Teljesen más elolvasni, mint eljátszani. A rendező nagyon találóan osztotta ki a szerepeket: ismerőseim szerint, és szerintem is talált rám Péter szerepe. Eszembe jutottak a harcaim, az első döntésem, aztán a tagadásom, amikor azt mondtam, én most nem akarok belőle, aztán az összetöretés pillanata.

Kiss Adina: Nekem András szerepe jutott, és én is a rendező éleslátását emelném ki, ami a szereposztást illeti.

Bóné Loretta: Nekem kisebb epizód szerepeim voltak, például én játszottam a süketnémát, vagy a Jézust sirató asszonyt.

Gergely Efraim: Nekem a téma komolysága ellenére a szövegekbe belevitt humor tetszett. A szereplők maguk állították össze a szövegeiket, és bár ezek ragaszkodtak az eredeti párbeszédhez, a leíró részekben nagyon sok humor megjelenhetett.

Gergely Erna: A Márk dráma kapcsán újból meg akartam határozni a helyemet Jézus holdudvarában. Nem tartozom a belső tanítványi körhöz, még csak a 12 közé sem. S eme hozzáállásom miatt valószínűleg engem is kiküldene Jairus házából, s nem lennék tanúja a csodáknak. Vagy ha elutasító választ kapok az imámra, megszomorodom s visszahúzódok a sarokba duzzogni, pedig nagyon igényelném Jézus kitüntető figyelmét. Ugyanakkor egyre erősödni érzem a (már-már üvöltő) vágyat, hogy „Uram vegyél be engem is a belső tanítványi körödbe!” Mindeközben tudom, hogy Jézus is ott áll mögöttem, rajtam tartja szemét, én szemem sarkából figyelem Őt. Fülemet nyitva tartom, s figyelek, hogy mit beszélnek körülöttem a nagyok. Jézus egyelőre csak „rejtjeleken” keresztül tud nekem üzenni: egy zenedarabon-, egy íráson- vagy színdarabon keresztül. Vagy egy Márk dráma által.

Bernáth Krisztina: Engem „Jézus” nem választott a tanítványai közé. Pedig ott szerettem volna lenni Vele mindenütt, attól kezdve, hogy mögöttem álltam, amikor az Atya kijelentette, hogy Ő a szeretett Fiú. Csak az érdekelt már, hogy körülöttem csodák történnek, és mellette pótolhatatlan szerepem lehet a történetben. Eveztem volna a hajóban, amikor vihar volt, de helyette esőcsepp voltam és a vihar, amit le kellett csendesíteni. A kenyerek szétosztásánál bejártam volna az ezreket, de helyette engem kellett táplálni.

(folytatás a 10. oldalon)

Távol áll tőlünk, kicsit tabutémaként kezeljük, ezért ritka is gyülekezeteinkben az örökbefogadás, örülünk gyermekeinknek és a család is így teljes. Attól azonban, hogy nem beszélünk róla, környezetünkben továbbra is sok az árva, a nem kívánt, mégis megszült gyermek, az abortusz, és még sorolhatnánk. Talán félünk is ezektől a kérdésektől. A **Keresztyén Árvamisszió Alapítvány** nyíltan beszél ezekről, és felvállalja az árva és elhagyott, valamint az abortuszra ítélt, mégis megszületett gyermekek sorsát. Befogadásukat és felnevelésüket keresztyén családokra bízta. A befogadó családok nem az anyagi juttatásért vállalnak gyerekeket, hanem az Úr Jézus Krisztus nevében, isteni parancsnak engedve!

2017. május 14-én immár harmadik alkalommal tartotta meg az Árvamisszió Alapítvány szakmai konferenciáját befogadó és befogadni kívánó keresztyén családok szá-

sokszor elfeledkezik gyermekeiről, hűtlenné válik anyai hivatásához. A hívó családok vissza kell adják ezen árva gyerekeknek azt a szeretetet, amit egy anya, illetve Isten biztosít.

Az Alapítvány munkáját Gere János és Berei Sz. Lenke ismertették, elhelyezett gyerekek sikertörténetei, megoldásra váró kérdések hangzottak el. Kőszegi Dániel, az Alapítvány megálmodója és támogatója köszöntötte az egybegyűlteket, majd a nevelő és örökbefogadó szülők részéről kicsendült a hála, az öröm, az áldás, a nehézség, és mindeknek felett Isten szeretete.

Előadónk Dr. Pécsi Rita keresztyén neveléskutató az érzelmi intelligencia témakörében tartott igen érdekfeszítő, aktuális tanítást. Szakmai háttérével és tapasztalataival a jól bevált nevelési és fegyelmezési módszereinket próbálta elemezni, helyenként hatékonyabbá tenni. A konfe-

Árvamissziós konferencia volt Szatmárnémetiben

mára, Szatmárnémetiben a magyar baptista imaházban. A konferenciának több célja is volt:

- az alapítvány munkájának ismertetése, bemutatása, munkatársak, önkéntesek keresése;
- Szatmár-megyei, befogadni vágyó családok találása;
- az eddig örökbe fogadó családok erősítése, az új örökbe fogadni vágyó családok bátorítása;
- örömök, áldások, nehézségek, kihívások, gyerekneveléssel járó tapasztalatok megosztása, és természetesen egymásunk nevelése is.

Felekezeti közti alkalom volt ez, szép számmal vettek részt különböző megyékből családok és meghívottak. Köszönet a szervezésért Szűcs Sándor lelkipásztornak, és Sárosi Tímeának, akik a helyi gyülekezet megbízottaként dolgoztak sokat a konferencia szervezésén. A gyülekezettel közösen a vasárnap délelőtti istentisztelet keretén belül imádkoztunk az árvákért, szenvedőkért, az Alapítvány munkájáért. Majd dr. Kovács József, az Alapítvány alelnöke bátorított igei üzenettel az Ézs 49:15-16 verseiből: „Hát elfeledkezhetsz-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha ő el is feledkezne, én nem feledkezem el rólad! Íme, a tenyerembe vételek téged, szüntelen előttem vannak kőfalaid.” Igen, a bűn következtében az anya sajnos

rencia témájában feltett kérdésre: „Miért nem működik a százszor megmondtam a gyereknevelésben”, válaszolt, megoldásokat javasolt a Biblia értékei, szakirodalom, és kutatások alapján.

A közös ebéd után Budai Evódia vezetésével, családias hangulatban került sor a fórumbeszélgetésre, ahol szülők és az Alapítvány vezetői is szóltak az Árvamisszió munkájáról, annak kihívásairól, áldásairól. Volt, hogy mosolyogtunk, de volt, ahol sírnunk kellett azokon a megtapasztalásokon, melyeken befogadó, vagy befogadott családtagok mentek át. Isten jelenlétében Veress Efraim, az Alapítvány elnöke bátorított mindenkit.

A következő Árvamisszió-konferenciára terveink szerint ősszel kerül sor a Székelyföldön, ha a Jó Isten is úgy akarja és élünk. Kérjük a gyülekezetek imatámogatását, nagyon nagy ez a missziós terület, rengeteg a kihívás. S ha nem is tud minden keresztyén család gyermeket örökbe fogadni, kötelessége imádkozni az özvegyekért és árvákért. Ha anyagiakban szeretnéd az Alapítvány munkáját támogatni, erre is lehetőség van. Köszönjük a részvételt, s külön köszönet a szatmári gyülekezet példás, vendégfogadó szeretetért. Mindenért Istené a dicsőret és a hála!

Bántó Zoltán, Szilágysármson

(folytatás a 8. oldalról)

Én voltam az, aki éhezett. Táplálnom, üdítenem kellett volna. De gyümölcstelen voltam. S egyszer, amikor arra járt, mégis főzhettem neki vacsorát, és kicsit beszélgettünk is, miközben a társaság evett. S miközben foszlott a kenyér, ott, vacsora közben értettem meg valamit abból, hogy adni csak önmagam lehet. Gyógyítani, segíteni akartam, de nekem volt szükségem gyógyulásra. S aztán egyszer hangja lehettem egy vaknak, aki maga mondta el, hogy segítségre szorul. Kértem volna én is, hogy ültessen a jobb oldalára. Vagy a balra. De én voltam az Irigység, aki hátat fordít mindenkinek. És én voltam az, aki Hozsannából „Feszítsd meg!”-gé halkul s elárul, majd tagad. S innen már Pilátus is lettem volna, a nép ítéletébe menekülő vezér. Hallottam magam, ahogy elégtételt nyújt, hogy ők mondják ki, amit kegyetlenül mondtam volna én is, még azután is, hogy felismertem benne a Szeretett Fiút. S bár Pilátus is lettem volna, ehelyett vihettem az örömhírt. Nem kezdi felsorolni a lajstromot. Feladattal bíz meg. S már nem muszáj, hogy a hiányaim határozzák meg az életemet.

Szabó Gedeon: Én Keresztelő Jánost és Júdást játszottam, és első látásra, ugye, nem fér össze a kettő, hiszen az egyik jó, a másik rossz. Voltam ezenkívül süketnéma, és gazdag ifjú is. Ez az utóbbi szerep különösen jól illett rám, amint odaállok Jézus elé, és kissé lekezelően kérdezem: „Mit tegyek, hogy bemehessek az országodba?” Én megteszem, amit kell a gyülekezetben, és akkor mi kell még? A Júdás szerepe pedig lesokkolt, bár valahogyan ez is talált hozzám. A csapatról annyit mondhatok, hogy nagyon hamar összekovácsolódtunk. Különös hangsúllyal tanultuk meg például a végén az „Ámen”-eket mondani.

Kovács Csongor: Nekem két nagy szerepem volt, az egyik Jakabé. Ebben a szerepben úgy találtam magamra, hogy ugye ott járok Jézus közelében minden nap, mégis olyan hamar szkeptikussá válok. Megtapasztaljuk a csodákat, de valahogy nem jutnak el a szívünkig. Egy kis lenézés is volt bennem a tanítványokat illetően, hogy milyen gyorsak voltak, hogy annak ellenére, hogy annyi mindent átéltek Jézus mellett, mégis hitetlenek voltak. A másik szerepem Jézus megfeszítése volt, és ebben az érintett meg, hogy igen, valóban az én bűneim szegeztek őt a fához. Ugyanúgy a két szerep közti ellentét is foglalkoztatott, ez a váltás, hogy először közlőként követem Jézust, majd én szegezem a kereszthez a mindennapokban. A csúcspontok igazából a próbák utáni szünetek voltak, amikor kiértékeljük az aznapi munkát.

Kelemen Lilla: Én voltam többek között az asszony, aki Jézus lábaira öntötte a drága kenetet. Ezenkívül a közös jelenetekben is szerepet kaptam, például akkor, amikor együtt suttojuk, hogy „Feszítsd meg!”

G. G.: Volt-e az evangéliumi történetnek olyan kiemelkedő pontja, amit különösen átéltél játék közben?

K. A. Zs.: Az egyik ilyen epizód az volt, amikor Zalán megkért, hogy játsszam el, hogy sírok a tagadás után. A másik az a jelenet volt, amikor a közönség mögött álltunk, és közösen suttogtuk, hogy „Feszítsd meg!” Éreztük, hogy a közönséget is megrendíti a jelenet.

K. A.: Én a saját szerepemet illetően emelnék ki két momentumot. Ez egyik, amikor a Jairus lányának feltámasztásánál Jézus csak Pétert, Jánost és Jakabot engedi be, a többieket kiküldi, s András lévén, ki kellett mennem. Ez a „kiközösítés” nagyon érzékenyen érintett. Amikor gondolkodtam rajta, miért is eshetett ez olyan rosszul nekem, rájöttem, hogy így van az életben is, aki hitetlen, lemarad a csodáról, lemarad a megdicsőülés hegyéről. A másik a megszállott fiú meggyógyítása, amikor az apa jön Jézushoz, hogy mondja, hogy a tanítványaid, köztük András is, próbálkoztak, és nem sikerült nekik meggyógyítani. És akkor én teszem fel Jézusnak a kérdést, hogy nekünk miért nem sikerült meggyógyítani? Itt saját bűnös, emberi természetem gyengeségével szembesültem.

B. L.: Engem főleg a megfeszítés körüli közös jelenetek érintettek. Amikor azt mondjuk Jézusnak, hogy „Most tégy csodát!”, vagy amikor hallod a kalapácsütést, és utána síri csend. Teljesen más valószínűleg átélni, és átadni sem tudtuk ezeket a jeleneteket, de egy morzsányit sikerült éreztetni ezekből a pillanatokból.

Elekes Adina: Engem a megfeszítés momentuma érintett meg különösen, és azt hiszem, nincs olyan hívó ember, aki nem így lenne vele.

K. L.: Nekem az volt kiemelkedő élmény, hogy nekem jutott az ördögös szerepe, és rájöttem, hogy olykor valóban én is ugyanolyan lázadó, ordibáló személyiség vagyok.

G. G.: Mi volt a közönség reakciója? Tudtok-e olyanokról, akik az előadás hatására közelebb kerültek Istenhez?

K. A. Zs.: Igen, az édesanyám. Ima meghallgatás volt, hogy ő is eljött. Mindemellett úgy a meghívott barátaimra, mint édesanyámra is nagyon nagy hatást gyakorolt az előadás.

K. A.: Eljöttek óvodai szülők, és az egyik anyukát az a jelenet ragadta meg, ahol együtt kiáltjuk-suttojuk a „Feszítsd meg!”-et. S mivel ekkor ugye a közönség mögött álltunk, úgy érezte, mintha ő is mondaná velünk.

Felvételi a nagyváradi Timóteus Bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet alapfokozatra és levelező tagozatra. Az **alulfokozat** hétvégi oktatást foglal magába péntek délután 16-20 óra, és szombat délelőtt 8-12 óra között. A két év kurzusai: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Kereszttyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. A levelező tagozat* hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. Ők a következő kurzusokat veszik át: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Kereszttyén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a felvételi 2017. szeptember 30. délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!*

A bibliaiskola nyitva áll mindenki előtt, aki valódi kereszttyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és önéletrajz, amely tartalmazza a megterés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba), vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

Új! A Beszélj Jézusról félelem nélkül! című kurzusra hívunk minden érdeklődőt, aki szeretne elsajátítani egy természetes módot az evangélium közlésére, ami megszünteti a nyomást, a vitatkozást és a kudarc félelmét. Hogyan? E kurzus szerint az evangélizálás nem az, hogy valakit megnyerünk az Úrnak. Ez a Szentlélek munkája. A te feladatod csak az, hogy beszélj a hitedről és élj igazi hívőként. A siker abban áll, hogy elérhető vagy és engedelmeskedsz Istennek. *A Beszélj Jézusról félelem nélkül!* megtanítja, miként vezess egy nem hívőt Isten Igéjéhez a mindennapi beszélgetés által. Nincs személyes elutasítás, vitatkozás és kudarc sem, mert a cél egyszerűen a hited közlése. A Szentlélek elvégzi a meggyőzést, a bűnbánatra ébresztést és a tanítást Isten Igéje által. Éld át annak örömét, hogy beszélsz hitedről

JELENTKEZZ A TEOLÓGIÁRA!

A budapesti **Baptista Teológiai Akadémia** és az erdélyi **Baptista Teológiai Fakultás** együttműködésében újra felvételit hirdetünk a 2017/2018-as egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak – alapképzés (BA- licenciátus diploma).** A más igei szolgálatra készülők a *hitoktatói képzési irányt* választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak – alapképzés (BA- licenciátus diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2017/2018-as egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 6 félévet ölel magába.

4) A **mesterképzésen** belül lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>. További információk végett érdeklődni lehet Giorgiov Adrián BTA rektor-helyettes testvérnél (adriang777@gmail.com, mobil: 0735-500 700) és Kis-Juhász Vilmos oktatási alelnöknél (kjvilmos@gmail.com, mobil, 0723-615 266).

Jelentkezési határidő: 2017. augusztus 31.

félelem nélkül! A kurzust kéthavonta tartjuk, egy tanév alatt öt hétvégén (péntek délután, szombat délelőtt). A kurzusra nincs felvételi vizsga, csupán **jelentkezni** kell a bibliaiskola titkárságánál **2017. szeptember 30-ig.**

Giorgiov Adrián

De miért?

Regionális ifjúsági találkozó volt a Rogériuszon

A „Miért hiszek?” kérdésre, ami egyben a rogériuszi konferencia témája volt, minden hívő embernek tudnia kell a választ. A keresztény ember, ha nem tudja megválaszolni, hogy miért hisz Jézusban, akkor azt sem fogja tudni, miért követi Őt, ami egy komoly probléma. Lelki gyakorlataink egy részét nem gyakoroljuk naponta, de az élő hit minden nap jelen kell legyen az életünkben. A hitéletben fejlődni kell, nem lehet stagnálni. Személyesen három dolog miatt vártam a konferenciát. Először is a téma miatt, ami felkeltette az érdeklődésem, mivel a hit témája minden hívő embert érint. A lelki életben jönnek pillanatok, amikor hit-krízisbe kerülhetünk, ezt tapasztaltam én is, és tudom, sokan mások is. Erről fontos beszélni. Másodsorban pedig, kíváncsian vártam az igei üzeneteket, mert tudtam, hogy nekünk, fiataloknak még sok mindent kell tanítania Istennek a hitről, hitéletéről, hitelvekről. Harmadsorban pedig azért vártam, mert tudtam, hogy jönni fog egy-két olyan barátom, akikkel nagyon ritkán van lehetőségem beszélgetni személyesen, de amikor erre sor kerül, akkor az valóban nagyon építő, áldásos. Hála Istennek, részem is volt ilyen beszélgetésben. Péntektől vasárnapig tartott a konferencia.

Péntek este Sípos Márk, szegedi baptista lelkipásztor volt az előadó, aki a hitharcokról beszélt. Személyes bizonyágtevésével kezdte, majd a Márk evangéliumának 5. fejezetéből olvasta fel Jairus lányának feltámasztásáról, és a vérfolyásos asszony meggyógyításáról szóló történetet. Hallhattunk arról, hogy nehéz hinni, amikor a körülmények nem kedvezőek. Az ilyen helyzetekben nem könnyű hinni, de megéri. Nehéz hinni? Keressem Jézust! Ő ebben is segít nekünk, ne felejtjük el. Az említett előadásban arról is szó volt, hogy Jézus minden hitharcban ott van, ezért, ha őszinte hitem van Istenben,

akkor teljes a bizodalمام benne, hogy ő megtartja a lelket örökké. Személyesen, ami megfogalmazódott bennem a konferencia után a hitharcokkal kapcsolatban az, hogy nagyon lényeges, hogy a nehézségben látom meg a lehetőséget, vagy a lehetőségben látom meg a nehézséget. Az előadás után a fiatalok elfoglalhatták szálláshelyüket a vendéglátó testvéreknél, ami rendben kialakult Isten segítségével.

A szombati nap is tartalmas volt, délelőtt Meláth Attila, váci testvéren keresztül hallhattuk, hogy egy igazán hívő embernek milyen kell legyen a hozzáállása a lelki élethez, gyülekezethez, imádsághoz. A gyülekezet Krisztus teste, ezért mindenkinek imádkoznia kell a saját gyülekezetéért is. Mi sokszor szívesen másokra bízuk ezt a feladatot. Tanulságos volt ezt hallani, mert az én szívemben is ott volt, hogy ne csak a hibákat lássam a gyülekezetemben, vagy más gyülekezetben, hanem hozzam a meglátásaimat Isten elé, előtte vizsgáljam meg a dolgokat. Az üzenetben hallhattuk, hogy sajnos a lelki dolgokra nem sokat adunk. Sokszor el vagyunk foglalva a külsőségekkel, illetve saját hétköznapi dolgainkkal, de az igazán fontos dolgokért való fáradozást hanyagoljuk. A tanítás után fórumbeszélgetésre került sor, ahol a fiatalok feltehették kérdéseiket, amelyekre Attila válaszolt. Ebéd, majd szabadidős program következett, ahol játszásra, városnézésre, beszélgetésekre került sor. Délután Mike Sámuel tartott előadást a hitpróbáról, aminek alapjául a Dániel könyvének harmadik fejezetéből olvasott fel igeverseket. Láthattuk, hogy Isten az Ószövetségben egy dolgot kért Izráeltől, mégpedig azt, hogy ne legyen más istenük, csak Ő egyedül. Ez ránk is érvényes, újszövetségi hívőkre. A mai világra is illik sokszor az, amit a Bírák könyvében olvasunk a népről: „Mindenki azt csinálta, amit jónak látott”. Odafigyelést és figyelmességet igényelt ez az üzenet is, mert elhangzott, hogy a bálványok megfojtják az Is-

tenbe vetett hitünket. Bármilyen lehet a bálványunk, ami elfoglalja az első helyet a szívünkben Isten előtt. A jó hír az, hogy nekünk nem kell a bálványokkal harcolni. Isten előtt kell sokat térden legyünk, imádságban, hogy megállhassunk talpon a gonosz előtt, és ne hajoljunk meg a bálványok előtt – hangzott el szombat délután. A délutáni alkalom után többen előre mentek, jelezve szándékukat, hogy szeretnék őszintén Krisztust követni, megújulni és ebben Isten segítségét kérni. Csodálatos, hogy Istent valóban bármikor megszólíthatjuk. Megkérem a kedves olvasókat, hogy imádkozzanak ezért, hogy a döntések, amelyek Krisztus mellett születtek ezen és a többi konferencián is, maradandók legyenek. Isten csodálatos munkája lenne, ha a fiatalok, az idősek meg tudnának újulni a gyülekezeteinkből, amikor is valóban kidobnánk bálvá-

által elfogadjuk, örökérvényesen megváltoztatja az ember életét. Nehéz elhinnünk, hogy aki börtönben van, lehet szabad, de aki Jézus mellett dönt, az bárhol szabad lehet. Hiába szabad valaki fizikailag és nem él börtönben, ha a lelke nem szabad. Ha Isten a börtönben meg tudja mutatni az ő szabadítását, akkor mennyivel inkább kell vágyjon a mi szívünk arra, hogy a gyülekezeteinkben hit által megtapasztaljuk Isten szabadítását. Bátorítok mindenkit, hogy imádkozzunk ezért minden nap! Teljes szívemből remélem, hogy az általam megírt beszámoló Isten országának építésére és javára szolgált!

Bihari Gergő, Nagyvárad-Rogériusz

nyainkat, a szemetet az életünkben, ahogy a szombat esti bizonyágtevésben is hallhattuk. Nekünk teljes mértékben Istenre van szükségünk, hogy Neki éljünk, és ez csak igazi Jézusba vetett hittel fog működni. Enélkül is lehet szolgálni, gyülekezetbe járni, de csak külsőség lesz. Fizikailag, törvényileg minden adott napjainkban egy gyülekezet megfelelő működéséhez, de vajon én és te, kedves testvérem, odatesszük-e azt, amit Isten akar tőlünk? Őszinte hitet, bálványok nélkül. Vasárnap délelőtt hallhattuk Mezei Ödön testvérünk által, hogy hit nélkül nem lehet szolgálni. Hittel lépünk meg a szolgálat útját. Ez elengedhetetlen!

Miért hiszek? Azért, mert Isten engem is megváltoztatót, megtapasztaltam a hit áldását, amikor elveszett állapotomban kerestem Őt: „Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” – Zsidók 12:6. Elküldte a Fiát, hogy szabad lehessenek. Ez a szabadítás ma is aktuális Jézus által, erről hallhatunk Boros Lajos, magyarországi testvérünk bizonyágtevésében, aki a börtön rácsai mögött hallotta meg az örömhírt, hogy Isten őt is szereti, és ez a szeretet, ha hit

Ösztöndíj-pályázat

A Kolozsvári Köszikla Gyülekezet a Nyilas Misi Tehetség Támogató Egyesülettel partnerségben első ízben hirdeti meg a **Tanítvány Ösztöndíjat** olyan, anyagi nehézséggel küszködő, magyar középiskolát végzett diákok számára, akik szeretnék elkezdni vagy folytatni egyetemi tanulmányaikat. A **havi 100 euró** (450 RON) értékű támogatást legfeljebb két olyan személy kaphatja meg, akiket a kitöltött pályázati adatlap (letölthető az Egyesület honlapjáról: nyilasmisi.ro) és a mellékelt igazoló dokumentumok alapján választ ki az Egyesület kuratóriuma. A támogatás a tanulmányok teljes idejére szól, amennyiben a támogatott hozzáállásának vagy anyagi helyzetének változása nem indokolja annak megszakítását. A pályázati csomag **benyújtásának határideje 2017. augusztus 31.**

A Tanítvány Ösztöndíjjal kapcsolatos további részleteket lásd a nyilasmisi.ro honlapon, illetve a facebook.com/kosziklakolozsvar oldalon. Az érdekeltek személyesen is megkereshetnek kérdéseikkel.

Kérjük a kedves olvasókat, imádkozzanak ezért a most induló szolgálatért! **[Szilágyi Szabolcs]**

■ **Hevesi Julianna** † testvérnőt, az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet legidősebb tagját 96 évesen, 2017. május 3-án kísértük utolsó földi útjára. Testvérnőnket az utóbbi években többnyire ágyban fekvőként gondozta nagy szeretettel lánya. Valahányszor meglátogattuk hála, és megelégedettség jellemezte. Nem panaszkodott. Amikor pedig megkérdeztük, vágyik-e a mennyi honba, azt mondta: „Vágyok az Úr Jézushoz menni”! Erre a szilárd meggyőződésére emlékezve hangzott az ige a Jób 19:23-27 szerint. A temető kertben az élő reménységről az 1Thessz 4:13-18-ból merítve hangzott a bátorítás Simon András lelkipásztor részéről. Az énekkar hitvalló énekei megerősítették a hallgatókban, hogy érdemes Istenben bízva élni, mert akkor lesz találkozásunk előrement szeretetünkkel és a mi drága megváltónkkal, Jézussal. Kívánjuk Istenünk vigasztalását a gyászoló család részére és azt, hogy kövessék testvérnőnk hitét! **[Simon András]**

■ Az esős idő ellenére is szép számú hallgatóság vett részt 2017. március 26-án a Hargita megyei Szentábrahámon **özv. Gidó Mihályné** †, sz. Mátéffy Erzsébet temetésén (özv. Vékás Zoltánné édesanyja). Testvérnőnket március 24-én, életének 95.

évében (özvegységének harmadik éve) hívta haza az Úr. Fiatalon meghallotta az Úr szavát, 1942 áprilisában alámerítkezett Budapesten a József utcai imaházban, Baranyai Mihály által. 63 évi házasságát az Úr öt gyermekkel és négy unokával áldotta meg. Hiite, adakozó, vendégszerető élete, imái példaként állnak a hátramaradottak előtt. Virrasztásán Kiss József, a székelykeresztúri gyülekezet diakónusa szölte Isten ígétjét az 1Thessz 4:13-18 alapján, kiemelve: együtt érezni tudunk mi emberek, vigasztalni csak Isten tud. A temetésen Szabó Szilárd csik-szeredai lelkipásztor a Jób 5:17-26 alapján szölte az Úrban beteljesedett életről, majd Ivánitzki István, szatmárnémeti gyülekezeti vén a Jel 14:12-14 verseit idézve hívott a megtérésre. A család képviselésében Vékás Benjámin fejezte be imával a gyászistentisztelet első részét. A nyitott sírnál Ferenczi Lajos, székelykeresztúri missziómunkás a Róm 14:7-8 verseit olvasva szölte az ígét, majd Máté Zoltán székelymuzsnai diakónus imával zárta a temetési istentiszteletet. A székelyudvarhelyi és környéki fúvóskar és alkalmi énekkar szolgálata is a mennyre hangolta szívünket. Elköltözött testvérnőnk győzelmes hazaérkezésére és az elhangzott ígéretekre gondolva, valószínűleg sokunkban megfogalmazódott a vágy: szeretnék én is így – töretlen hittel – élni és elköltözni. **[Vékás Benjámin]**

■ Május 19-én kísértük utolsó útjára **Farkas Eszter** † testvérnőt a nyüvedi gyülekezet legidősebb tagját. Testvérnőnket az Úr 98 évvel ajándékozta meg, amiben benne volt a 20. század minden nehézsége és a forradalom utáni szabadság is. A temetésen Elekes József, a körzet előző lelkipásztora hirdette a vigasztalás ígét a 62. Zsoltár szavai alapján. Szabó László lelkipásztor az Úr melletti kitartásra biztatta a jelenlevőket bizonyágtevésében. Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a 4Móz 20:1 alapján szölte az elődök példájáról és életük végéről. A temetésen a paptamási gyülekezet énekkara szölgált és Szigeti Ferenc helybeli református lelkész is imádságot mondott. Isten vigasztalását kívánjuk a család és a gyülekezet részére. **[Albert István Zsolt]**

Ippon, március 17-én temettük, **Máté (Borzási) Etelka** † testvérnőt. 1937. október 4-én született, Ippon. 1952. augusztus 26-án vallotta meg hitét a Berettyó vizében Ozsváth Ferencz által. Házasságot kötött 1957. november 27-én Máté Bálinttal, aki-

vel Isten kegyelméből 48 évet éltek együtt házasságban. A jó Isten öt gyermekkel ajándékozta meg házasságukat: István, Rozália, Imre, Bálint, László. A gyászistentiszteleten igehirdetéssel szölgált Borzási Gyula az 1Jn 5:6-13 alapján, Fekete Csaba Jn 13:3-5, 14 alapján, valamint szölgáltak Borzási István, Borzási Pál és a Kovács József lp. testvérek. A helyi gyülekezet énekkara által is vigasztalta az Úr a gyászoló szíveket. Az Úr kegyelme adjon vigasztalást a népes családnak! **[F. Cs.]**

Berettyószéplakon, április 24-én kísértük utolsó útjára **Szabó Bálint** † testvért, akit a jó Isten 71 évvel ajándékozott meg. Testvérünk 1966-ban, augusztus 6-án vallotta meg az Úr Jézus Krisztusba vetett hitét a keresztelés vizében. 1969 november 19-én kötött házasságot Ozsvát Irénnel. Házasságukat az Úr megáldotta négy gyermekkel: ők Levente, Ildi, Gábor és Sámuel. A gyászistentiszteleten igehirdetéssel szölgáltak Komáromi Tibor a Lk 4:18-19, Bándi Sándor a Jób 19:23-27, valamint Fekete Csaba a Róm 5:1-11 ígékkel. A helyi és az ippi gyülekezet összevont énekkara által is munkálta az Úr a vigasztalást a gyászoló szívekben. A gyászoló családnak kívánunk vigasztalást és reménységben bővölködő életet! **[F.Cs.]**

Helyreigazítás. Júniusi lapszámunkban Nagy Károly és Irénke temetését helyesen Kása Ilona jegyzi. A hibáért a szerző elnézését kérjük!

Gál Józsefet † (1954-2017), május 10-én, 63 évesen szólította haza Megváltója. Testvérünk a szilágyerkedi baptista gyülekezet hűséges, szolgálattevő tagja volt. A háznál Isten vigasztaló igéjét Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor hirdette a

2Kor 5:1-10 igeszakasz alapján. Székely Béla Dániel sarmasági lelkipásztor először magyar, majd román nyelven is hirdette a vigasztaló igét. Bándi Sándor helybeli lelkipásztor ismertette elhunyt testvérünk életrajzát és a Fil 15:16 igevers alapján vigasztalta a gyászoló családot, gyülekezetet. A temetőkertben Módi Miklós lelkipásztor, mint barátjáról emlékezett meg testvérünkről. Gál József évtizedeken keresztül a gyülekezet előljárósági tagjaként és vasárnapi iskolai tanítóként is hűséges szolgája volt az Úrnak. 39 évig élt Gál Borbálával boldog házasságban. Isten öt gyermekkel és tíz unokával áldotta meg őket. Közvetlenségével, türelmével, szeretetével közel állt úgy a kicsinyekhez, mint az idősebb testvérekhez. Hat hetes kórházi kezelés után Isten úgy látta jónak, hogy hazaszólítsa hűséges szolgáját. Hálások vagyunk példamutató, bizonyágtevő életéért. A gyászoló családnak kívánjuk Isten vigasztalását! **[Gál Evódia]**

Április 25-én, életének 62. évében kísértük utolsó földi útjára **Téglás Lajos** † testvérünket, a koltói gyülekezet tagját. A gyászistentiszteleten a kápolnánál János Csaba, a gyülekezet lelkipásztora a 23. zsoltárt olvasta fel, kiemelve a 6. vers alapján,

hogy Dávid sok erényei közül a legnagyobb és legértékesebb az, hogy az Úr gyermeke volt. Ecsedi Árpád református lelkipásztor a Jn 11:25-26 alapján az Úr Jézusnak a halál fölötti győzelmének fontosságáról szólt. A temetésen több civil szervezet képviselői is jelen voltak, hiszen az elhunyt testvérünk 20 évig volt polgármestere, illetve alpolgármestere a hét falut magába foglaló községnek. A sírnál a koltói református gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora, Varga Károly az 1Pt 4:10, és az Ef 2:13-14-ből szólta Isten igéjét, s arra építette fel az elhunyt testvérünk nekrológiát. Íme, néhány mondat elhunyt testvérünk írásából: „Aki egyszer megkóstolta az éneklés imádságos örömét, soha nem akar lemondani róla. Lehetnek nehéz, sötét időszakok, mikor elhalkul a dallam, megkopnak a szavak, sőt, az állandó üldöztetés, fenyegetés az Isten-képet is elhomályosítja az emberek lelkében. De az Úrnak gondja van rá, hogy a parázs élve maradjon a hamu alatt, a tűz újralobbanjon az első tava-szi széllebbenésre. Megvénülünk vagy sem, Testvéreim, de addig énekeljete, amíg szívetek dobog, míg jelentkezünk a Nagy Karmesternél, Teremtő Atyánknál.” Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. **[Mátis Csaba]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (5.)

Táncoljunk?

Van, aki úgy véli, hogy a tánc hozzá tartozhat Isten dicsőítéséhez, az istentisztelethez, mivel a 150-ik zsoltár kijelenti, hogy „Dicsérjétek az Urat ... táncsal”, és maga Dávid is táncolt az Úr ládája előtt, Isten dicsőségére (2Sám 6:14). De álljunk meg egy kicsit! Hitelvet csak abból állíthatunk fel, amit az Úr Jézus megemléített, az apostolok tanítottak, és az első gyülekezetek gyakoroltak. Ahol e három tényező valamelyike hiányzik, ott nem beszélhetünk hitelről. Ezért nem gyakoroljuk a lábmosást (Jn 13:14), a nyelveken szólást (1Kor 14:5), vagy a férfiak imádkozását felemelt kezekkel (1Tim 2:8).

Megtörténik, hogy a bibliai parancsban csupán a közölt alapelv érvényes, míg annak alkalmazása különbözik a megváltozott kulturális, társadalmi, gazdasági vagy politikai állapot szerint. Ilyen például, hogy „Senki-nek semmivel ne tartozzatok” (Róm 13:8), „Köszöntsétek egymást szent csókkal” (2Kor 13:12), „Ne törvénykezzetek az igaztalanok előtt” (1Kor 6,1-8), „Egyáltalán ne esküdjete” (Mt 5:34). A tánc ma már nem az, amit az utolsó zsoltár táncnak nevez, sem amit Dávidról olvassunk. A marosvásárhelyi Népújság 1999. dec. 30-i száma így írta: „A páros táncokat fölcserélte a semmitmondó ugrálás, hajlongás, testrészek reszkettetése, fejrázás, visítás a végkimerülésig. Ezt az úgynevezett modern tánc-kultúrát utánozzuk primitív népektől kölcsönözve.” (Bartha János: „Hölgyválasz”). A modern tánc-kultúra tehát határozottan testi és erkölcstelen.

Dávid idejében az a női körtánc volt divatban, amelyről a Veres-tengeren való átkelésnél is olvashatunk. Mirjámmal együtt „kimentek mind az asszonyok dobokkal és táncolva” (2Móz 15:20). A mai ugrálások és hajlongások bizonyos karizmatikus körökben inkább a testi indulatoknak, mint a Szentléleknek a megnyilvánulásai. A páros tánc sem lehet istentiszteleti tényező, hiszen annak erotikus jellege van. A Szentlélek által való öröm kifejezésére nem alkalmasak azok a testmozgások, amiket ma táncnak neveznek, mert az nem a lelkiekkel, hanem a testiekkel van szoros kapcsolatban.

Azt még el lehet képzelni, hogy ha valaki hosszú, tehetetlen sántaságából végre hirtelen meggyógyulna, akkor „járkálva és szökdelve” dicsérné az Istent (ApCsel 3:8). Az ilyen embernek volna oka az ugrándozásra, és senki sem botránkozna meg. De az általános gyakorlat az, hogy istentiszteleteinken (vagy máshol) nem táncolunk. Ilyet Jézus Krisztus nem tanított, az apostoli levelek nem említene, és az első gyülekezetekben sem gyakorolták. Még az ószövetségi zsinagógákban sem táncolt senki.

Borzási István

Történészek tanácskoztak

A magyarországi és az erdélyi baptista egyháztörténet-Aszek idei tanácskozásra május 9-én került sor Debrecenben, a Református Hittudományi Egyetem épületében, amit a reformáció 500. évfordulója alkalmából teljes egészében felújítottak. A történelmi falak, a tanácsterem – Tamássy Miklós (1881–1951) festményével a háttérben – méltó helyszínt biztosítottak a reformáció 500. jubileumi évéhez kapcsolódó tanácskozáshoz.

Dr. Mészáros Kálmán, a magyarországi Történelmi Bizottság elnökének imára való buzdítása után Bereczki Lajos adta át nt. dr. Bölcskei Gusztáv köszöntését, felelevenítve a halálig kitartó anabaptista hithősök emlékét. Kiss Lehel, az erdélyi Történelmi Bizottság elnöke többek között a Kornya-év Nagyszalontán megtartott megnyitó ünnepségről számolt be, és megosztotta a Bihardiószezen tartandó évszázad istentisztelettel kapcsolatos elképzeléseket. Dr. Borzasi István az erdélyi missziótörténetet össze-

foglaló, terjedelmes kézirat közeljövőben esedékes kiadásáról beszélt, Kelemen Sándor Tomi pedig beszámolt a Kornya-családfakutatás munkájáról és az ennek eredményeit összefoglaló dolgozatáról. Kiss Zoltán bihardiószezi lelkipásztorként a Kornya-év eseményeinek szervezésében vállalt fontos szerepet.

Nagy-Kasza Dániel elmondta, hogy folyamatban van a kárpátaljai magyar baptista missziótörténet utóbbi harminc évének írásos összefoglalása. A reformáció 500. évfordulója való tekintettel az ukrán állam lehetővé tette archívumainak kutatását. Ez a lehetőség korlátozott ideig áll fenn, ezért jó volna minél hamarabb megfelelő embert találni a baptista gyülekezetekre vonatkozó adatok felkutatására. A Felvidéket Dóczé Bálint képviselte.

Dr. Mészáros Kálmán átfogó képet adott a magyarországi Történelmi Bizottság sokrétű munkájáról: a közel-múltban is szerveztek tanulmányi utakat; változatos helyszíneken került sor előadások megtartására; különböző tanintézményekkel ápolnak jó kapcsolatot. Bacsó Benjámin jelentős részt vállalt a baptista múlt és identitás értékeinek feltárásában és népszerűsítésében. „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitüket!” [Kiss Lehel]

A paptamási gyülekezet fennállásának 100 éves jubileumi ünnepsége

A gyülekezet megalakulása az első világháború kel-
Alős közepén történt, HIT által. Erről a 100 évnyi kegyelemről szeretnénk megemlékezni, hálát adni, Istent magasztalni hűségéért és elődeinkért, akik életüket Isten ígéjének terjesztésének szentelve vitték tovább a jó hírt.

Szeretettel hívunk és várunk, minden egykori gyülekezeti tagot, ének-zenekari tagot, elszármazottakat, érdeklődőket **2017. július 30-ra a 100 éves jubileumi** hálaadó napunkra.

Az alábbi internetes elérhetőségen keresztül, (illetve a gyülekezetünk facebook-oldalán) szeretnénk kérni mindazokat, akik részt szeretnének venni a centenáriumi ünnepségünkön, hogy jelentkezzenek: <https://goo.gl/forms/dgxxigtcnbCBVXI2>.

Albert István Zsolt, lelkipásztor

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605